

цільового призначення. Відомості 7.1, 7.2, 7.3 забезпечують накопичення аналітичних даних щодо додаткового капіталу, використання прибутку, забезпечень майбутніх витрат і платежів за період з початку поточного року.

Інформація наявності і руху власного капіталу та забезпечень зобов'язань знаходить відображення в формах фінансової звітності

Складність обліку власного капіталу в тому, що в процесі діяльності відбуваються безперервні зміни, пов'язані зі збільшенням або зменшенням як його загальної величини, так і окремих його елементів. Для цього потрібна облікова інформація про засновників, їх частку у статутному капіталі, розмір прибутку та напрями його використання, ступінь незалежності підприємства від залучених джерел фінансування.

Список використаних джерел:

1. Касич А.О. Науково-методичні аспекти обліково-аналітичного забезпечення управління прибутком підприємства / Касич А.О., Циган Р.М., Карбан О.І. // Проблеми економіки. – Харків: ВД „Інжек”, 2013. – № 1. – С. 252–257.

Зінченко О. В., к.е.н., доцент,

Самотуга Т.Ю. студентка,

Київський національний університет технологій та дизайну

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

Питання обліку основних засобів розглядалось багатьма вченими. Проте, незважаючи на значні дослідження даного питання, кожне підприємство має свої особливості і потребує конкретних заходів щодо вдосконалення обліку основних засобів. Нормативними актами, зокрема – Планом рахунків,

Інструкцією про застосування Плану рахунків, П(С)БО 7 «Основні засоби» не охоплено всіх питань, які виникли за ділянкою обліку основних засобів.

Аналіз нормативно-правової бази свідчить, що облік основних засобів має тенденцію до ускладнення, а внаслідок, виникають проблеми, які мають негативний вплив на процес управління виробництвом знижуючи ефективність їх використання. Проблемними питаннями є такі:

<ul style="list-style-type: none"> – різні підходи щодо термінології та визначення економічної сутності основних засобів для потреб фінансового обліку та в системі оподаткування; – проблема оцінки основних засобів; – підвищення інформативності первинних документів з обліку основних засобів; – проблема інформаційного забезпечення управління матеріально-технічною базою.
--

Застосування в обліковій практиці Плану рахунків та Національних стандартів дає змогу виявити такі недоліки і переваги, зокрема:

Переваги	Недоліки
<ul style="list-style-type: none"> - зрозумілість вітчизняного обліку для іноземних інвесторів; - узгодженість Плану рахунків з фінансовою звітністю; - регламентація основних ділянок обліку положеннями, які сприяють при його веденні використовувати різні варіанти і кожному підприємству обирати найефективніші для нього методи. 	<ul style="list-style-type: none"> - значна трудомісткість трансформаційних процесів; - деякі стандарти, написані важко доступною мовою і є не досить зрозумілими; - в нормативних актах не охоплено питань, які виникли у зв'язку з реформуванням обліку основних засобів; - амортизація основних засобів нараховується в бухгалтерському обліку з наступного місяця після введення їх в експлуатацію. В П(С)БО 7 такої чіткості немає, у п. 29 стандарту зазначено, що «нарахування амортизації починається з місяця, наступного за місяцем, у якому об'єкт став придатним для корисного використання». Однак придатним для корисного використання може бути й обладнання, яке не потребує монтажу і зберігається на складі, а також інші види капітальних інвестицій. Таке визначення може спричинити формування неправильної думки на практиці стосовно того, що на капітальні інвестиції також можна нараховувати амортизацію. У зв'язку із зазначеним, передостанній абзац п.29 П(С)БО 7 слід викласти в такій редакції: «Нарахування амортизації починається з місяця, наступного за місяцем, у якому об'єкт основних засобів було введено в експлуатацію» [2,с.135].

Суттєвими є проблеми складності оцінки основних засобів, які полягають у виборі вартості, за якою слід їх вимірювати.

Згідно норм П(С)БО 7 «Основні засоби» підприємства можуть використовувати два види оцінки вартості основних засобів: за первісною або за справедливою вартістю [1].

Найбільш традиційним способом оцінки в національній обліковій практиці є відображення основних засобів за первісною вартістю, яка складається з фактичних витрат на їх виробництво і придбання. Проте, при оцінці основних засобів в умовах інфляційних процесів застосування первісної вартості призводить до негативних наслідків.

Проблемними питаннями оцінки за справедливою вартістю основних засобів, є:

1. Відсутність методичних основ обґрунтованого визначення вихідної оцінки основних засобів, що є досить важливим.
2. Використання поняття «справедлива вартість» в П(С)БО, оскільки ринкові ціни не можна назвати справедливими, так як вони не можуть бути одночасно справедливими для двох учасників ринку – продавця і покупця.
3. При виборі об'єктивного методу оцінки основних засобів слід мати на увазі, що не існує такої оцінки, яка б задовольняла вимоги всіх без винятку користувачів фінансової звітності.

Облік основних засобів має здійснюватися з урахуванням вимог чинного законодавства та мати таку структуру: введення в експлуатацію об'єктів основних засобів, поліпшення та ремонту об'єктів основних засобів, ліквідації об'єктів основних засобів, нарахування амортизації основних засобів.

Проблемним питанням є порядок визначення ліквідаційної вартості основних засобів через складність оцінки активів у майбутньому. Завдяки централізованим нормам усереднених відсотків ліквідаційної вартості основних засобів за групами, визначення вартості, яка амортизується, матиме об'єктивніший характер, зникнуть розбіжності у сумі ліквідаційної вартості одних і тих же активів, спроститься порядок її визначення, що підвищить якість облікової інформації.

Слід звернути увагу на зміни, насамперед, у частині підвищення оперативності та ефективності обліку основних засобів підприємств, що вимагає вирішення таких завдань, зокрема, дослідження:

- чинної методики нарахування амортизації, обліку зносу основних засобів та аналіз їх організації;
- методики обліку основних засобів, впливу на них змін податкової політики та виявлення шляхів її вдосконалення.

Облік основних засобів доцільно будувати із урахуванням таких основних чинників:

- довготривалого терміну використання об'єктів, протягом якого їх необхідно обліковувати;
- технічно складної та багатокомпонентної будови, яку необхідно детально відображувати в облікових регістрах;
- необхідність проведення ремонтів, реконструкції, модернізації основних засобів призводить до зміни їх первісних характеристик, які потрібно своєчасно відображувати у регістрах обліку;
- коштовність об'єктів вимагає адекватної організації процесів їх приймання, списання, а також і обліку наявності, які б забезпечували їх цілісність і збереження у робочому стані.

Таким чином, щойно сказане, дозволяє запропонувати наступні напрями удосконалення обліку основних засобів на підприємстві:

- 1) брати до уваги обґрунтоване визначення поняття основних засобів;
- 2) врахування довготривалого терміну використання об'єктів, протягом якого їх слід обліковувати та технічно складної та багатокомпонентної будови, яку детально відображувати в облікових регістрах;
- 3) удосконалення та спрощення робочої документації з аудиту основних засобів підприємства;
- 4) розробка заходів щодо збереження приватної власності, унеможливлення крадіжок майна, руйнування об'єктів є однією із основних проблем, що постійно постають перед суб'єктами господарювання.

Організація обліку основних засобів має бути цілісною, єдиною системою взаємопов'язаних, взаємоузгоджених способів і методів обліку, які охоплюють увесь комплекс облікових процедур.

Отже, доцільно удосконалювати теоретичні і практичні засади організації обліку основних засобів у напрямі розширення її управлінських можливостей, максимально пристосовуючи до практичних потреб суб'єктів підприємницької діяльності. Основними шляхами удосконалення обліку основних засобів є раціоналізація форм документів і реєстрів обліку, методів і способів збирання, обробки і узагальнення облікової інформації, адаптованих до сучасних умов.

Список використаних джерел:

1. П(С)БО 7 «Основні засоби», затв. наказом МФУ від 27 квітня 2000 року № 92, (зі змінами та доповненнями) - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/doc/?code=z0288-00>.

2. Рибченко М.Ф., Кириленко В.М. Проблеми та шляхи вдосконалення основних засобів// Держава та регіони. – 2007.- №6. – С.135-137.

Ігнатенко Т.В., к.е.н, доцент,

Процько В.А., студент,

Київський національний торговельно-економічний університет

МЕТОДИКА БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ КАПІТАЛ-БРЕНДУ

Однією з найбільш актуальних проблем модерного бізнесу є правильна стратегія формування та обліку бренду, як нематеріального актива. Від їх рівня